

વાંચી

૭૮૬

અમલ કરો.

Reg. No. 178

અય ઈનાનવાલાઓ તમારા પર નોંધ કરેલ કરવામાં આવ્યા છે. જેવી રી
તમારાથી પહેલાંવાલાઓ પર ફરજ કરવામાં આવ્યા. (કુરાન સરીફ)

મસાએલે રમજાન

જન્મ કરનાર

મવલાના સૈયદ બકરઅલી સાહેબ સુન્નીહુનફીકાદરી ચીસતી

તા. ૧૫ સાથ. સરીફ ૧૩૪૨ હીજરી.

છપાઈ પ્રસિદ્ધ કરનાર

સૈયદ અહમ-અલી કે. હતુપુરા-સુરત.

આજની પેઢી

પ્રત ૬૦૦૦

મરહુમ હાજી દાવુદ દાદાભાઈના તરફથી બેર.

જાપનાર-રઘુભાઈ લલ્લુભાઈ દેશાઈ

જાપવાનું ટેકાણું-શ્રી 'અનાવિલ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, અરાનપુરી ભાગળ-સુરત.

૧૦૪૨૭૮

જરૂરી ગુઝારીસ.

કે કામનો ફાએદો ત્યારેજ બહાર થાય છે જ્યારે તેની સરતો વીગેરેનો ખીયાલ રાખી એમ સમજીને કે કાંઈ ખીમાર દવા પીએ પણ પરલેજી નહીં કરે તો દવાનો ફાએદો નહીં બહાર થયે.

હવે મુસલમાન ભાઈઓ રોગો રોગો છે. પાણી પીના મસાએલથી વાકેફ નહીં હોવાને લીધે જે મકરૂહ થાયે એવા કામો કરે છે અને કેટલાક કામો તો રોગો દુટી બન્યે એવા કરે છે ને કેટલાક કામો રોગો મકબુલ થતા માટે કરવા જોઈએ તેનું ખીયાલ કરતા નથી અને આવી વરીઓનો ઇલાજ કરવાની શીકર પણ નથી કરતાં અને હાલમેરીન જેટલું દરેક મુસલમાન મરફ ને ઓરનપર સીખવું ફરજ છે તે પણ સીખતા નથી.

ખાકસારે પોતાના ઇસલામી બાઈઓને વાકેફ કરવા માટે રમખાન સરીફના કેટલાક મસા- અને ફરજિયાત જમા કરાવ્યા છે. એ વાક પોતાના હાલીએ વાક સાહેબે લખવાકના તુફલથી અને મારા હાલીઆઈઓને ફરજ પેચાટે અને મકબુલ કરે આમીન.

ખાદેમુખ મુસલમાન

સૈયદ બકરઅલી અફસાહો અનહો.

ઠાંઠ હુતુપુરા, સુરત.

તા. ૧૫ સાબાતુલ મોઅઝઝ ૧૩૪૨ હીજરી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૪૭૮ વર્ગીક

પ્રસ્તાવિતે ૨૫૪૪

પુસ્તકનું નામ ~~ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ~~

વિષય ૧૭: ૪૩૩

ખીરમીચાહીર રહમાનીરરહીમ

એકહમદો લીલાહે રખથી ર આલમીન
વસ સનાના વસ સહ મો અલ રસુલેલી મોહ-
મમદીત વ આલેલી વ અસદ બેલી અજમદીત
અમના બાદ ખુદાપાકે આગલી કામનો ઉપર
રોજ ફરજ કીધા હતી રોજે રાખવાથી યુનાહ
બલી જાએ છે છનસાનના મા' અમલથી પશુ
રોજ રાખવાની આસ જરૂરત માનમ પડે છે.
કેમકે છનસાન બુલેથી અગુર છે અને તેથી
યુનાહ કરી લે છે. તે યુનાહના મલવા માટે
એક ખાસ ચીજની જરૂરત છે તે રોજે છે
કેમકે છનસાનમાં જો-નફરે અમનાર છે તે
યુનાહ ફરવે છે. જ્યારે છનસાન રોજે રાખે
છે. તો તે નફસે અમનાર મગ જાએ છે
એજ સંબંધથી રમજાન શરીરમાં નેકીઓ
વધારે કરવા માટે દીલ ચાહે છે અને બીજા
મહીનાઓથી એમાં નેકીઓ વધારે રખ થાએ છે.

ખુદાપાકે હમારા ઉપર રોજ ફરજ કીધા
તેમા હમારાજ ફાએદો છે ખુદાપના ખજના
આમમાને અને જમીનના અગુર છે ત્યાં
કામ ચીજન. ખોટ નહી હતી કે હમને એક
મહીના માટે શુખે અને પ્યાગા રેવવા હુકમ
કીધો. નધી દુનીઆને ટેમસર રોજ તે ર પોચડે
છે. તો ખાસ રમજાન સરીફમાં રોજે રાખ-
વનો હુકમ થયો તેમાં ખુદાપાકે હમારા માટે
ખામ ફાએદો રખો છે તે ફાએદો એજ છે
કે રમજાન સરીફના રોજ રાખવાથી યુનાહ
બલી જવાથી હમારામાં તકવો અને પરહેઝ-
મગી, પેશ થાએ અને જ્યારે તકવો અને
પરહેઝમગી પેશ થઈ તો ખુદાપાકે જનત
પશુ મુનતકી અને પરહેઝમારો માટે તૈયાર

કીધી છે એટલે રોજે રાખવાથી હમને
જનતના વરેમ બન વે.

ખુદાપાકે કુઆન સરીફમાં ફરમાવે છે
અમ હમાનવાલાઓ તમારા ઉપર રોજ ફરજ
કીધા જેની રીતે તમારાથી પેદાશવાલાઓ
પર પશુ ફરજ કીધા હતા કે તેથી (રોજ
રાખવાથી) તમે પરહેઝમાર થાઓ.

અયતે પાકથી માફ ખુદાનું મલમ પડે
છે કે રોજાન ફરજ કરવાનો સમય ખાસ
હમારામાં તકવો અને પરહેઝમારી પેદા કરવા
માટેજ છે.

સરીઅતમાં મુમલમાન સમેદ માહેકથી
સુરજ કુચવા મુધી નૈત સાથે ખાવા પીવ
અને હમખીસતરી કરવાથી દુર રહે તેને રોજ
કહે છે

રોજાના માટે તથા ફરજ છે એક તે
આમ લોગોને રોજે છે તે ઉપર બધાન રચ
તેજ છે અત બીજો ખાસ લોગોના રોજે
તેમા ઉપર લમાસીસાઅ કાન, આખ જમાન
હાથ, પગ, અને સરવે બદનના ભાગોને યુના
હથી દુર રાખવાનું છે. ત્રીજો દ-જો ખાસલ
ખાસ લોગોને છે તેરોજામાં ખુદા પાકની
ઝતેપાક તરફજ ધ્યાન હોય છે પોનાને ખુદા
પાક મીતએ સ-વે ચીજોથી અલગ રાખવા
આવે છે.

રમજાન સરીફની ફઝીલતો

ખુદાપાકે રમજાન સરીફના મહીને ર
મહીનાઓપર ખાન મજુરગી આપી છે તથ
એ મહીનામાં ખુદાપાકે કુઆન સરીફને

નાનીય ફરમાવે અને લેવલગુલકદર ને હબર મહીનાઓથી એકતર છે એટલે એક આદમી હબર મહીના ખુદાપાકની બંદગી કરે અને એક આદમી ફક્ત લેવલગુલકદરમાં બંદગી કરે તો તે એક રાતની બંદગી હબર મહીનાની બંદગીથી મરતવામાં વધી જશે એવી મુનારક રાત પશુ રમજન સરીફમાંજ ખુદાપાકે રાખી છે.

૧ બૈદગીની હદી સરીફમાં છે કે રસુલુ-લ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલૈહેવ સલ્લમે સાખાનના છેલ્લે દીવસમાં વાએઝમાં ફરમાવ્યું કે અમ લેખો તમારી પાસે ખુર્રગી વ લો બરકત વાલો મહીના આવે છે તેમાં એક રાત હબર મહીનાથી બહેતર છે. એ મહીનામાં નેકી કરવી. ખીજા મહીનામાં ફરજ અદા કરવા જેવું છે. અને એમાં ફરજ અદા કરવું. ખીજા દીવસોમાં પોતે ફરજ અદા કરવા જેવું છે. એ મહીના સખરનો છે. અને સખરનો બદલો જન્મત અને એ મહીનો મોવાસાતનો છે એ હીનામાં ઇમાનવાલાની રોજ વધારવામાં આવે. એમાં રોજદારને જે આદમી ઇફતારી વરો તેના યુનાહો માટે મગફરત (અખસી-શાએ) છે. અને ઇફતારી કરાવનારને રોજ ખનારના જેટલો સવાખ મહે છે (અને) જ રાખનારના સવાખમાં કમી થતી નથી. ને અમર ખવાડવાની તાકત નહી હોય એવા આદમીઓ માટે એજ હદીસમાં છે કે જે એક છુટે દુધ અથવા ખાંક અથવા એક છુટે પાણીથી રોજે ઇફતાર કરાવશે ખુદા પાક તેને પશુ એજ સવાખ દેશે અને જે આદમી રોજદારને પેટ ભરી ખાવું ખવાડ્યું તેને ૧ પાક મારી હોઝ (કોસર) થી (પાણી) ડાશે કે જન્મતમાં દાખલ થતાં સુધી કદી મો નહી થાએ. આજ મહીના તે છે કે ૨ સર (દાએકો) રહમત છે અને એનો ૩ (દાએકો) અખસીસ છે અને તેનો

છેલ્લો (દાએકો) જહન્નમથી આઝાદીનો છે. જે આદમી પોતાના મુલામખર કામમાં કમી કરશે ખુદા પાક તેને અખસી દેશે. અને જહન્નમથી આઝાદ કરશે.

૨ તીરમેઝી સરીફની હદીસમાં છે કે રમજન સરીફની પહેલી રત્રે સેતાન અને સરકસ જીન ફેદ કરવામાં આવે છે. અને દોઝખના દરવાજ બંધ કરવામાં આવે છે. અને જન્મતના દરવાજ ખોલી દેવામાં આવે છે અને મુનાદી પોકાર કરે છે કે અયનેહી શૈખનાર મોતવજજેહ ચઢજ. અને અમ ખુરાઇ આહનાર દર રહે. અને કેટલાક લોગ દોઝખથી આઝાદ કરવામાં આવે છે અને એ દરેક રાતમાં થાએ છે. ઇમિનેમાજ સરીફના હદીસમાં છે રમજન સરીફમાં એક રાત હબર મહીનાથી બહેતર છે એ રાતથી ને મહરમ રહ્યો તે દરેક ચીજથી મહરમ રહ્યો તેની ખેરથી તેજ મહરમ થશે જે પુરો મહરમ હશે

૪ બૈદગી સરીફની હદીસમાં છે કે રમજન માટે જન્મત સર વરસથી આખર વરસ થતાં સુધી સજ્જારવામાં આવે છે

૫ બુખારી અને મુસલીમ સરીફની હદીસમાં છે કે આદમીના નેક કામનો બદલો દસથી સાતસો સુધી દેવામાં આવે છે. જુ રોજના માટે ખુદા પાક ફરમાવે છે કે રોજને મારા માટે છે. અને તેનો બદલો હું આપીશ (રોજનો બદલો કેટલો મહત્તો તે સાતસો કે વધારે મુકરર કીધું નથી એટલે વધારેજ મહસે) બંદો પોતાની ખાલીસ અને ખાવાતું મારે લીધે હોઈ છે. રોજદારના માટે જે ખુસયો છે એક ઇફતારી વખત અને ખીજા ખુદા પાકની મુલાકાત વખત અને રોજદારના મોઝાની છુ ખુદા પાકના નબદીક મુસક (ફસ-તુરી) થી વધારે પાક છે અને રોજે ઠાલ છે. અને જ્યારે કોઈએ રોજે રાખે હૈય તો

બેદુદા બધે નહીં અને ત્રીણે (યુગે પાડીને) નહીં. અને અમર તેનાથી કોઈ બાધી અભાવ કરે અથવા લડવા તૈયાર થાએ તો (તે રોજ દાર) એમ કહે કે હું 'રોજદાર છું' (હું બંધને નથી)

૬ તીવરોની સરીફની હદીસમાં છે અમર કોઈ એક દીવસ નફી રોજે રાખે (તેના બદલામાં) તેને જમીન બરીને સોનું દેવામાં આવે તોપણ તેનો પુરા સવાળ થાએ નહીં તેનો (પુરો) સવાળ તો ક્યામતના દીવસે મલસે.

૭ તીવરોની સરીફની હદીસમાં છે કે જે બંદા એક દીવસ ખુદાપાકની રાહમાં રોજે રાખશે ખુદાપાક તેના મોઢાને દોઝખથી સીતેર વરમના રસતા (જેટલું) દુર કરી દેશે અને એક રેવાયતમાં સો વરસ પથુ છે.

૮ બેદકી સરીફના હદીસમાં છે કે નખીએ અકરમ સલ્વાહો અલેહ વસલમે દરમાબ્યું કે મારી ઉમતને રમજનમાં પાંચ વાતો દેવાઈ છે જે મારા પહેલાં કોઈ નખીને નથી મલી પહેલી તો એ કે જ્યારે રમજનની પહેલી રાત થાએ છે. ખુદાપાક તેમની તરફ નજર (રહમત) કરે છે. અને જેની તરફ નજર દરમાવશે કદી અઝામ નહીં કરશે બીચું એ કે સાંજના વખત તેમના મોઢાની યુ ખુદાપાકની નજીક મુસાથી પથુ સારી છે. વાત એ ત્રીણકે દરેક દીવસ અને રાતમાં તેમના માટે ફરીશ-તાઓ ઇસતેમદાર (અખસીસની દુઆ) કરે છે એથી એ કે ખુદાપાક જન્મતને હુકમ દરમાવે છે કે તૈયાર થઈ જા અને મારા બંદાઓ માટે મોઝખન (ખુશસરત) થઈ જા (તેઓ) નજી-કમાં ફનીયાની તકલીફથી (છુટી) અહીં આરામ કરે અને પાંચમી એ કે જ્યારે છેલ્લા રાત (રમજનની) હોય છે તો સરવેની મન્દેરત (અખસીસ) દરમાવી દે છે.

૯ તીવરોની સરીફની હદીસમાં છે કે મથુ આદમીની દુઆ રદ નથી થતી. રોજદારની દુઆ જે વખત ઇફતાર કરે અને ઇનસાફ કરનાર બાદશાહની અને મક્રુબની દુઆ.

૧૦ ઇબનેઆજ્ઝ સરીફની હદીસમાં છે કે જેને મકકા સરીફમાં રમજન મલો અને તેમાં રોજ રાખ્યા અને રાત્રે જેટલું બની સકુ-કીયામ કીધું તો ખુદાપાક તેને માટે બીજી જમાના એક લાખ રમજનનો સવાળ લખશે અને દરરોજ એક મરદન (યુવાન) આઝાદ કરવાનો સવાળ લખશે અને દરરોજ જેઠાદમાં ઘેડા પર સવાર કરી દેવાનો સવાળ લખશે અને દરેક રાતમાં નેકીઓ લખશે.

આઈ-દસ હદીસો સીવાએ રમજન સરીફના ફરીલતોના માટે બીજી બહુ હદીસો કે તે મોટી કીતાબો જોવાથી માત્રમ પડશે.

રોજના મસાએલ

જે આદમી પર રોજે ફરજ થયો તેં રોજના મસાએલ યાદ રાખવા પથુ જરૂરી કે તેથી જાણી શકે કે રોજે દુરસત થયો નહીં મકરફ થયો કે નહીં સુકામો કરવા રોજની મક્રુલયતની કવી ઉમેદ થાએ છે.

રોજના માટે નૈયત.

રમજન સરાફના રોજની નૈયત દરરોજ નવી કરવી જોઈએ એક દિવસ નૈયત કરી લેવાયા પુરા મહીના માટે એ નૈયત અજુએ નહીં અને રોજે રાખવાની નૈયતથી સેફરીનું ખાવું ખાધું અને કાંઈ જમાનથી બોસો નહીં એ પથુ નૈયત કરવા બરાબર છે. પથુ જ નથી. નૈયત કરવી બેહતર છે. (રફૂલ મોદ તીગેરે કીતાબોમાંથી).

રમજન સરીફના રોજ તથા મુનાત કે તથા નફી રોજ રાખવા માટે નૈયત કે દુઆ પછી ફરી સકામે છે અગર રાત્રે

નહીં કરી શકે તો સવામાં ઝવાલ (સુરજ
આથા પર આવે) પહેલાં કરીશે. તો પશુ
જાગે છે. પશુ દીવસમાં રેળવી નૈયત કરે
તો એ નૈયત કરે કે હું સુમેલ સાહેબીજ
રોજનાર છું. (રદ્દુલ મોકતાર)

સુસાદર અને બીનાર રમજન સરીફમાં
નફલા કે વાજીબ રોજનારે તો જાગે છે
જેવી નૈયત કરશે તેવી રોજ થશે પણ એ
બેજી વગર બીજો કેઈ રમજન સરીફમાં રમજન
વગર બીજી નૈયત કરે તો પશુ રમજન સરીફ-
નોજ રેળે થશે. (દરે મુખતાર અને તનવીર)

રમજન સરીફનો કઝા રોજે અથવા
નફલા કઝા રોજે રાખવો હોય તે બેજીની
નૈયત સુરજ કૃપા પછીથી સુમેલ માંડ સુધી
રી શકાય સુમેલ સાદક પછી નૈયત કરશે
કે નફાની રોજે થશે દુરે મુખતાર)

રમજન સરીફનો રોજે કામ જાણી જોઈ
પડે તો તે રોજની કઝા કચી પડશે અને
કાઠ રોજ સગતાર રાખવા પડશે. (આલમગીરી)

સકના દીવસનો રોજે

આસમનના કીનારા ઉર અખર (વાદળ)
ગિરના લૂંધે સાપાનમાં એ.ગણતીસ તારીખે
રમજનનો સાંઠ જોવામાં આવો નહીં તેથી
બીજો દીવસે મઠ થયો કે આજે ત્રીસમી
તારીખ છે કે રમજન સરીફની પેઢી તારીખ
છે તો એવા સકના દીવસમાં આમ લોગોને
રોજે ફગળ અથવા વાજીબ અથવા સકની
નૈયતથી (રમજન હસે તો રમજનનો નહીં
તો નફલા) રોજે રાખવો મકરહ છે પણ
ના દીવસમાં આપ લોગો બપોરે ઝવાલ
સુધી ખાંડે પીએ નહીં અમર કહીથી
ની ખખર આવી જાએ તો ઝવાલ પેઢલાં
તની નૈયત કરી લે નહીં તો બપોર પછી
૭ પી લે. અમર સકના દીવસમાં કેઈ
નફલાની નૈયતથી રોજે રાખે અથવા

કેઈ ત્રીસમી તારીખે રોજે રાખે હેમ
અથવા પીર કે જુમેરતનો રોજે રાખે છે
અને તે વાર સકના દીવસમાં આપ અથવા
પેઢલાંથી રોજે રાખવો આવો તો એ લોગોને
સકના દવાડામાં રોજે રાખવો જાગે છે અને
ખાસ લોગોને માટે પણ સકના દીવસમાં રોજે
રાખવો જાગે છે. (આલમગીરી વીગેરે)

સકના દીવસમાં કેઈ રોજે રખે તો
સુમેલગર રમે અને તેના નફલી રોજે થશે
અમર તે દીવસ રમજનનો સાખીત થયો તો
રમજનનો રોજે થશે (દુરે મુખતાર વીગેરે)

સેહરી કરવાનું બચાન

સેહરી ખાતા માટે હદીસ સરીફમાં ખડ
તાઈક આવી છે તેથી રોજે બીડી અમર જુક
નહીં હોય તો થોડું પણ ખાંધ પી લેવું
જોઈએ બખારી સરીફની હદીમમાં છે કે
સેહરી ખાંડા નમાં બરકત છે અને સુલીમ
સરીફી હદીમના છે હમારા રિજ માં અને
અહલે કીત યના રોજમાં સેહરીના લુખાનો
૪૬ છે.

તીપરાની સરીફમાં છે કે ખુદાપાક અને
તેના ફીમતાએ સેહરી ખાનાર પર દુરહ
મોકલે છે. અને સેહરીમાં તાખીર (દીલ)
કરવાનું હુતમ આવું છે પણ એટલી દીલ
નહીં કરવી કે સુમેલ સાદીક થઈ જવાનો સહ
પેલા થઈ જાય

તીપરાની અવસતની હદીસ સરીફમાં છે
કે ખુદાપાક ત્રણ વીગે હસત રાખે છે છઠ
તાનીમાં જલ્લી કરવું અને, સેહરીમાં તાખીર
(દીલ) કરવી અને તમાઝમાં હાથપર હથ રાખવું

ઈફરીનું બચાન.

ઈફરાની કનામાં જલ્લી કરવાનું હુતમ
છે એટલે તાગ નજર પડે ત્યાં સુધી લેએ
નહીં સુરજ કૃપા તુરત ઈફતારી કરવી જોઈએ

પણ એ આસખાનના કીનારા પર અમર (વાદળ) વીગેરે હોય તો જલદી નહીં કરવી જોઈએ જ્યારે સુરજ હુમવામાં શક નહીં રહે ત્યાર પછી ઇફતારો કરે અને હલાલ રોજીથી ઇફતારી કરવી જોઈએ અમર હરામરોજીથી ઇફતારી કરવામાં આવે તો તે નાખતોજ રોજો થયો જ્યારે પેટમાં હરામ રોજી ભરવામાં આવે તો પછી નકવો અને પરહેઝગારી કેવી રીતે પેદા થઈ શકે તેથી પાક કમાઈ ખાવામાં થતી જરૂરી છે.

અમર હરામ રોજીથી ઇફતારી અને સેહરી કરે તો એવું થયું કે એ આદમીએ પુરો દીવસ મકાનની દીવાર તૈયાર કાઢી અને સાંજ થતા તોડી પાડી એવીજ રીતે રોજો રાખી બુખ પ્યાસની તકલીફ ઉઠાવી સાંજે પરહેઝગારીની દીવાર તૈયાર કાઢી અને સાંજે હરામ રોજીથી ઇફતાર કરી તે દીવાર તોડી નાંખી.

દારમી સરીફની હદીસમાં છે કે કેટલાક રોજદારને પ્યાસ વગર કંઈ (સવાય) નથી એટલે તેમણે પ્યાસ બુખની તકલીફ રોજો રાખી ઊઠાવી પણ હરામ રોજી વગેરેને લાઈ રોજો કયુલ થયો નહીં અને સવાયથી મદદરૂપ રહ્યો એવીજ રીતે ઇફતારીમાં એટલું નહીં ખાએ કે ઊંડા મેસવામાં તકલીફ થાએ અને તરાવીહ પઢવામાં સુસતી થાએ કેટલાક માલ-દારોના ત્યાં કીસમ કીસમની ચીજો તૈયાર થાએ છે તે ખાવામાં કેટલાકોને તો મગરેયની જમાખત મલતી નથી બલકે વખત ચાલે જવાથી નમઝ પઢવાનું વખતમાં મસતું નથી. અમર ચોડી ચીજોથી ઇફતાર કરી નમાઝ પઢી પછી ખાવા એસે તો નમાઝ મજબૂત થાય અને ખાવાનું પણ ખીમેથી ખવાએ ખુશપાક હાથે રોજી કયુલ કરે.

ખીજ વન એ કે રોજો રાખવાથી નફસે અમમાન જે ગુનાહો કરાવે છે તે મરે છે જ્યારે સારી સારી ચીજો ખાએ અને વધરે ખાએ તો પછી નફસે અમારા જીંદા થાએ છે તેથીજ સુક્યાએ ફરામે રોજો રાખી ઉપર અરમ પાણી અને માયુરી ખાવાનું ખધું છે.

ઇફતારી જલદી કરવા માટે હદીસો.

બુખારી સરીફની હદીસમાં છે કે ભોગ હમેશાં ખેરથી રેહમે જ્યાં સુધી ઇફતારામાં જલદી કરમે.

તીરમેઝી સરીફની હદીસમાં છે કે ખુદ પાકે ફગમ્યુ છે કે મરા બંદામાં મને વહાલો તેજ છે જે ઇફતારીમાં જલદી કરે છે

અયુદ્દાફિલ સરીફની હદીસમાં છે કે દીન હમેશાં ગાલેય રેહમે જ્યાં સુધી ભોગ ઇફતારીમાં જલદી કરશે કેમકે યહુદ અને નસરની ટીક કર છે.

અને રોજો ઇફતાર કરાવતી નફ ફરીસા આતી છે અને ખજુર અથવા ખારક અથવા પાણીથી રોજો ઇફતાર કરવાનો દુકમ છે.

તીરમેઝી સરીફના છે કે તમ રામાં કોઈ જે રોજી ઇફતાર કરે તો ખજુર અથવા ખારકથી કરે કે તે ખરમ છે અગર નહીં તે પાણીથી (ફિતાર કરે) કે તે પાકરવ વહો છે.

તીગગતી સરીફની હદીસમાં છે કે જેણે હલાલ ખવા અથવા પાણીથી ઇફતારી કરી તેના માટે ફરીશનાએ રમગનના ઇ તેજા કરે છે અને સમેકદરમાં તે ૧૧ માટે જીયર અલેહી સમલ તેા વસરગલ મ તા ગમર છે (ખીજ હદીસો રમગન સરીફના ફઝાએદ ખાતમાં જુઓ)

અપુલાહિદ સરીફની હદીસમાં છે કે
રસલે અકરમ સલ્વાહો અલેહે વસલ્લામ
મહતારી વખત આઈ દુઆ પઢતા હતા

અલ્લાહુમ્મા લકા સુખતો વ અલ્લા
રીઝકેકા અફતરતો.

રોળને મકરૂફ કરનાર ચીજો.

જે ચીજોથી રોળને મકરૂફ થાએ એવી
ચીજોથી દુર રહેવું જરૂરી છે રોળમાં નુકસાન
આવી જાએ છે અને નુકસાનવાલી ચીજની
પીનત ધરી જાએ છે અને વધારે નુકસાનવાલી
ચીજ હોય તો ફેકી દેવાએ છે એવીજ રીતે
રોળમાં ફેટલીક ચીજ નુકસાન કરે છે અને
ફેટલીક વખત વધારે નુકસાન થવાથી મકરૂફ
થતા નથી.

ખુખારી સરીફમાં છે કે જેણે ખુરી વાત
કહેવા અને નેના પર અમલ કરવાનું છોડું
નહીં તો તેની ખુદપાકને કાંઈ હાજત નથી
કે તેણે ખાવા પીવાનું (રોળે રાખી) છોડી દીધું.

રોળે રાખી જુડી વાતો અને ગીનત
અને ચુગદી અને ગાલો પકવુ અને બેઠુદા
વાતો કરવી મના છે અને રોળની હાલતમાં
તો વધારેજ મના છે. એ ચીજોથી રોળને
નુકસાન પોંચે છે મકરૂફ થાએ છે.

છાખને ખોઝયખાંની હદીસમાં છે કે રોળે
એતું નામ નથી કે (ફક્ત) ખાવાપીવાનું છોડી
દે (પુરો) રોળે તો એ છે કે લગવ અને
બેઠુદા વાતોથી દુર રહે.

રોળમાં કોઈ જીર વગર ખાવાનું ચાખવું
રૂઢ છે પણ જો કેઈ ઓરતનો ખાવીક
થવા હોય કે ચુલાખનો સરદાર ખરાખ
જાતવાલો હોય તેથી ખાવામાં નમક વીંગેરે
હોય અથવા વધારે થવાથી યુસે થઈ જસે
મ હોય તો તે ઓરત અથવા લોંડી ખાવાને

જખાન પર સુકી (ફક્ત) મળ માલમ કરી
સુકી નાંખે અને હલકમાં કોઈ ચીજ જવા
નહીં દે તો ચાખવું જાએજ છે અથવા ફેઇ
ચીજ ખરીદ કીધી પણ તેને ચાખીને જુએ
નહીં તો નુકસાન થાએ એમ હોય તો ઉપર
લખા મુજબ ચાખવું જાએજ છે અમર નુક-
સાન નહીં થાએ તો ચાખવું મકરૂફ છે
(દુરરે મુખતાર વીંગેરે)

રોળની હાલતમાં ઓરતનાં હોઠ અને
જખાન ચુ.વુ અને મે તાશીરને ફાહેલા મ.દ
છે અને ઓરતનો બોસો લેવાથી અથવા તેના
ખદનને અડકવાથી મની નીકરીજવાનાં ખોદ
કાંચ તો એ પણ મકરૂફ છે. એવી ચીજોથી
દુર રહેવું જોઈએ (રફૂલ મોહતાર) (હલકમાં
પાણી નહીં પોંચી જાએ તેથી) રોળની
હાલતમાં મોઢામાં અથવા નાકમાં પાણી ચા-
વવામાં મોખાલેગો (વધારે) કરવો મકરૂફ છે અને
વસ્તુ અને ચુસલ વગર ઠડક પોચાડવા કુની
ડરવું અથવા નાકમાં પાણી લેવું અથવા બ.ન
પ. બીંગેલું લુગડું મુકવું મકરૂફ નથી પણ
ગરમી વીંગેરેના લીધે પોતાની બેચેની પરમાની
મહેર કરવા ખદન પર બીંગેલું લુગડું મુકવું
મકરૂફ છે અને પાણીમાં ચુસલ કરતી વખતે
હવા છોડવાથી રોળે મકરૂફ થાએ છે અને
મોઢામાં થુક એકડું કરી નીગમી જવાથી પણ
રોળે મકરૂફ થાએ છે (આલમગીરી વીંગેરે)

રમજન સરીફમાં એવું કામ કરવું કે
જેનાથી નાકત કમી થઈ જવાથી રોળે તોડવો
પડશે એમ સુમાન માફેબ હોય તો એવા કામો
કરવાના જાએજ છે તેથી બહીઆરાને જોઈએ
કે બપોર સુધી રેડી પઢાવે અને પછી આરામ
કરે. (દુરરે મુખતાર) એવીજ રીતે કડીખા
મજુર અને ખીજ મેહનતના ધંધા કરનારાએને
પણ રમજન સરીફમાં આરામ લેવું જોઈએ.

‘કેટલીક વસતીઓમાં સેદરીના માટે અર-
ધાના ખોલવાથી હેલુ’ વખત સમજે છે એ
વાત મલત છે મરધાં નો કેટલીક વખત તો
એ વાગે પણ ખોલે છે. કેટલીક વખત રોસની
જોવાથી અથવા અવાજ સાંભલવાથી પણ
મરધો મોઝે છે. એ કદ સેદરીના માટે ટેમ
સુકરર કરવો ઠીક નથી સેદરીના હલ્કો વખત
સુમેલ સાદેક સધી છે. સુમેલ સાદેક સુરજ
નીલવા પેકલાં એક કલક અને અદાર મીનીટ
અને વધુમાં વધુ એક કલક અને પાંતરીસ
મીનીટ થાએ છે.

આજકાલ દફતારી તથા સેદરીના વખતો
મા જાની (પંચાગ) હોય છે ને પર
જરેસો નહીં કરવો કેટનીક વખત મલત
થાએ છે.

રોગની હાલતમાં ફસ ખોલવાથી અથવા
સીંગી લગાડવાથી તાકત કમી થઈ જશે એમ
હોય તો તે મદદ છે. (આલમગીરી)

રોગે તોડનાવાથી ચીજોનું બચાવ.

સરીઅતમાં રોગે તેડવો સખત ગુનોહ
છે ખુબારી સરીફની હદીસમાં છે કે જેણે
રમખનનો રોગે વગર રખસને (સફર કે
ખીમારો) છફાર કીધો તો જમાનાના રોગથી
પણ તેની કમી થઈ શકે નહીં.

ઉપલો હુકમ તો રોગે રખે નહી તેના
માટે છે અને રાખીને તોડી નાંખવું તો
એનાથી પણ વધુ સખત છે.

ખાવા પીવાથી તથા હમખીસારી કરવાથી
તથા હુકકો સીંગરેટ પીવાથી અથવા તમાકુ
ખાવાથી રોગે દુર છે.

ખાંડ વીગરે જે મોઢામાં રાખવાથી પીમલી
જાએ. એવી વીજોને મોઢામાં રાખી થુક નીમલ-
વાથી અથવા ઘાતો વચ્ચે કોઈ ચીજ થણા બરાબર
કે તેથી વધુ રે હોય તેને ખાઈ જવાથી અથવા

કમ હોય ચણાથી પણ મોઢાથી બાહર કાઢીને
પછી ખાઈ લે અથવા ઘાંતોમાંથી ખુન નીકલી
હલકના નીચે બીરે અને નેતો મળત હલકમાં
માલમ પડે તો એ સરવેનાં રોગે દુટી
જાએ છે. (ફરરે મુખતાર)

કુદરી (મોઢામાં પાણી લેવું) કરવામાં
પરાજ વગર હલકના નીચે પાણી બીરો મધુ
અથવા નાકમાં પાણી લેવાં હેમાગ પર પાણી
ચઢી મધુ તો રોગે દુટી જશે, પણ રોગે
યાદ નહી હોય તો નહી દુટશે. એવીજ રીતે
રોજદાર તરફ કોઈએ ચીજ ફેંકી અને હલક
ના નીચે બીરો મધ તો રોગે દુટાં
(આલમગીરી)

કાંચના ખાવા પીવાથી અથવા
ખુબુ દાનું અને પાણીનો કતરો હલકમાં
પાંચી ગયો તો રોગે દુટી જશે. (આલમ
સુતર વીગરેનો રંગીન દેરો મે
રાખવાથી જે થુક રંગીન થયું એવા
નીમલવાથી રોગે દુટી જશે (આલમ)

આંખમાંથી આંસુ નીકરી મોઢામ
પીપું કે એ ટીપાં ચાડ્યા જોએ તો
દુટસં નહી પણ જે આંસુ વધારે જાએ
તેનું ખાર પણ માલમ પડે તો રોગે કુ
જશે. (આલમગીરી)

ઝોરતને બદન અડકાવવાથી અથવા ખોસો
લેવાથી મની નીકલે તો રોગે દુટી જશે.
(આલમગીરી)

માથામાં અથવા પેટમાં જખમ હોય અને
તેમાં લીલી કે સુકી દવા નાખવાથી જે દેમા
કે પેટ સુધી દવા પહોંચ્યાનું માલમ
રોગે દુટી જશે પણ જે દવા
માલમ નહીં પડે તો લીલી દવાથી
દુટશે અને સુકી દવાથી નહી દુટે. (આ)

ઉલ્લી-થવાથી રોગે દુટશે ન
ઉલ્લી વગર હમખીયારે પેટમાં પણ

મહા તો અગર મોહું બરીને હોય તો રોજે
 દુટસે અગર કાઠમે ગામી ખુશ કસન કલકી
 મોહું બરી કીની તો રોજે દુટસે અને મોહું
 બરી નહી હોય તો પણ ઇલામ મોહમદ રહમ-
 તુલલાહ અલેકની નજદીક રોજે દુટી જસે
 [ફરરે મુખતાર વીગેરે]

ઉલ્લીમાં ખલગમ આવે તો રોજે કુટતો
 નથી પણ મોહું બરીને હોય તો ઇલામ
 અખુપુસક રહમતુલાહ અલેકના નજદીક રોજે
 દુટે છે [આલમગીરી]

અગર કાઠ આદમી રોજે રાખી બુલકી
 પોત તો રોજે દુટતો નથી.

ખુખારી સરોફનાં છે કે જે રોજેદરે
 (ખાધું અથવા પીડું) તે રોજને પુરું
 મુદા પાકે તેને ખવડ્યું અને પીવાડ્યું છે.
 માખ અને કુમાડે અને મુખાર ના-હા-
 ચાલ્યા જવથી રોજે તુટતો નથી પણ
 યાદ હોવા છતાં ગામીખુશને અગરખતી
 ખીજ કાઠ ખુલખો વીગેરેના કુમાડે
 ખેચે તો રોજે તુટી જસે (ફરરે
 ૧૨ રીગેરે)

સુરમે લગાડવાથી અથવા તેલ લગાડ-
 વા અથવા પચના (સીંગી) લગાડવાથી
 અથવા ખાખમાં મની નીકસવાથી રોજે તુટતો
 નથી (ફરરે મુખતાર વીગેરે)

કાનમાં પાણી ટપકવાથી રોજે તુટતો
 નથી પણ જો કાનમાં તેલ નાંખે અથવા તેલ
 અથવા ગંધે અથવા નાકમાં દવા ચડવે અથવા
 પકનો (પાખ નો લાવાની તરકીય) ફરે તો
 રોજે તુટી જસે (ફરરે મુખતાર વીગેરે)

૧ રાખી કાઠ જુલથી ખાવાતું ખ તો
 તે યાદ આવતાં (મોહાંનાંયા) લુખો
 ૧ દીધો તો રોજે તુટસે નહી અને
 યા પછી મેહ માંનો લુખો નીગલો
 રોજે તુટી જસે. (આલમગીરી)

તેલ અથવા તેલના બરાબર કાઠ ચીજ
 ચાખી અને શુકની સાથે કનની મધ અને
 હલકમાં તે ચીજનો મળાઃ માલખ પડે તો
 રોજે તુટી જસે—(ફતહુલ કદી)

તરાવીહતું ન. ૨.

તરાવીહની નમાઝ સરવે ઇમામેના મઝ-
 હબમાં મરદ અને ઓરત મટે મુન્નપ મોઅ-
 કકદા છે ખુદ હઝરત રસુલે મુખત સલ્લ હો
 અલેહે વસલ્લમે તરાવીહની નમાઝ પઢી છે.
 અને ખે ત્રણ રોનામાં આપના પાછળ સલા-
 ખીઓએ તરાવીહ પઢી છે પણ દરરોજ લોગો
 વધારે આવતા ગયા તેથી ખદાપાકતા તરફથી
 તરાવીહ ફરજ થઇ ગયું એવે આપને ખોદ
 પેદા થવાથી જમાઅત સાથે પકડુ છોડી દીધું
 હવે હઝરત ઊમર રદ્યલ્લાહો અનહોએ પાતાના
 જમાનામાં જ્યારે મસજીદમાં લોગોને અલગ
 અલગ તરાવીહ પઢતાં જોયા તેથી ફરમાવ્યું કે
 સરવે એક ઇમામ સાથે એકલા થઇને તરાવીહ
 પઢે તો ખેહતર છે તેથી જોડ સવાખીને ઇમામ
 ખતાવી સરવે લોગોને ઇમામ સાથે પઢવા કહ્યું
 અને ખીજે દીવસે મસજીદમાં ઇમામ સાથે
 તરાવીહ પઢનાં લોગોને જોયું તે આપે ફરમાવ્યું
 નેઅમલ ખીરઅહ બહુ સારી ખીદઅત છે.
 અને હદીસ સરીફમાં તરાવીહ ૧ વીસ રકઆતો
 પઢવા માટે રવાયતો આવી છે.

ખેહકી સરીફમાં છે કે હઝરત ઊમર રદ
 યલ્લાહ અનહોના વખતમાં વીસ રકઅત
 તરાવીહ પઢતા હતા અને હઝરત ઊસમાન
 અને હઝરતઅલી રદ્યલ્લાહો અનહોમાંના જ-
 માનામાં પણ વીસ રકઅતે તરાવીહની પઢતા હતા.

અને મોતા સરીફમાં છે કે હઝરત ઊમર
 રદ્યલ્લાહ અનહોના જમાનામાં રમઝનમાં
 લોગો તેવીસ રકઅતો પઢતા હતા. ખેહકીમાં
 છે કે તેમાં ત્રણ રકઅત વીતરની હતી. (ખેટલે
 તરાવીહની વીસ રકઆતે રહી.)

અને જમકુર આલમ્યાએ કેરામ ના મજા-
ખર્માં પણ વીજ રકમ્મત તરાવીહની છે.

તરાવીહનો વખત એસાની નમાઝ પછા
પછાથી સુએહ સાદક સુધી છે. અને રાત્રનો
ત્રીએ હીસ્સો જવા પછી તરાવીહ પઢવું મુસ-
તહબ છે [દુરરે મુખતાર વીગેરે]

તરાવીહ એએ રકમ્મતો કરી પઢે અને
દર ચાર રકમ્મતો પઢ્યા પછી જેટલી ચાર
પઢતાં વાર થઈ હોય તેટલું એસવું મુસતહબ
છે. અને ચાર રકમ્મતો પઢ્યા પછી એસે તે
વખતમાં જોઇએ કહેમો સરીફ પઢે અથવા
દુર્ર સરીફ અથવા તસખીહ પઢે. તસખીહ
સખાહનલ્લાહે ઝીલ મુલકે વલ મલકુન સુખહાના
ઝીલ ઇઝઝતે વલ અઝમને વલ કાખરીય.એ
વલ જાખરન મુખહાનલ મલેઝીય દેયીલ લઝી
લાયનાગો વધા યમુનો સુખ્મુહુન કુદદુસુન રખ-
મોના વરખમુલ મલાએકતે વરર્ર લાએલાહ
ઇલ્લાહો નસતમ ફેરલ્લાહ. નસમ્મલો કલ
જન્નતો વનજીઝા એકો મેન્નનાર [ગુનયાહ વીગેરે]

તરાવીહમાં એક વખત પુર્ કુરઆન
સર્ફ કવું ખતમ કરવું સુન્નતે મોઅકકદા છે.
અને એ વખત ફઝીલત છે અને તથા વખત
અફઝલ છે. અને લોગોની સુસતીના લીધે
ખતમ હોવું. જાએઝ નથી. [દુરરે મુખતાર]
તરાવીહમાં સુરતો પઢે તો પણ જાએઝ છે.
[આલમગીરી]

કાઘ આલીમ હાફેઝ હોય તો એકતર છે
કે તે પોતેજ પઢે અને ઇમામ ગલત પઢતો
હોય તો ખીજ મસજીદમાં જવું જાએઝ છે
અથવા ખીજ મસજીદનો ઇમામ ખુસ આવાજ
હોય અથવા પોતાના મોહલ્લાની મસજીદમાં
કુરઆન સરીફનો ખતમ થતો નહીં હોય તો
ખીજ મસજીદમાં જવું જાએઝ છે અને ઇમામ
સહીહ પઢનાર થવો જોઈએ. [આલમગીરી]

હમારા જમાનામાં કેટલીક જગા તરાવીહ
હાફેઝો પઢાવે છે. પણ શું પઢે છે તે કંઈ
સમજમાં આવતું નથી અને હરફેઝ પણ ગલત
પઢે છે જેથી કેટલીક વખત તો નમાઝ થતી
નથી. તેથી સહીહ પઢનારાએ અને હરફેઝ
સમજમાં આવે એવી રીતે પઢનારા હાફેઝો
થવા જોગએ.

નમાઝમાં કુરઆન સરીફ જલદી જલદી
પઢવું તેમજ રકુઅ સીજદા વીગેરેમાં જલદી
કરવું મકર્રહ છે [આલમગીરી]

કાઘ આલીમએ એસાની નમાઝ જમાઅત
થી પઢી પણ તરાવીહ જમાઅત સાથે
નહી તો તે વીનર જમાઅત સાથે પઢી
[દુરરે મુખતાર વીગેરે]

તરાવીહની નમાઝ કેઈ ઝેઝર
એસાને પઢવું મકર્રહ છે. અને કેટલાક ઇમા
મઝહબમાં તો નમાઝ થસેજ નહી. [દુરરે મુખ
[સુસતીથી] રકુઅમાં ઇમામ જાએ
સુધી કેટલાક લોગ એસી રહે છે. અને રકુ
સાથે થઈ જાએ છે એવું એસવું જાએઝ
નમાઝના મારે સુનારીક લોગ સુસતી
તેથી તેમની મુસાએહત થાએ છે. [ગુનયા]

ઇમામથી નમાઝમાં કાઠ સુરતકે આપત
બુલથી પઢવામાં રહી ગઈ હોય તો તે સુરત
અથવા આપતના પેઢલાં પઢી આગલ પઢવું
મુસતહબ છે. [આલમગીરી]

તરાવીહની નમાઝ કાઠ સખખથી ટુટી
ગઈ તો તેમાં જેટલું કુરઆન સરીફ પઢવું હોય
તેને ખીજ રકમ્મતોમાં દોહરાવવું જોઈએ
ખતમ પુરો થાએ

વીનરની નમાઝ પઢ્યા પછી
યાદ આખુ કે તરાવીહની એ રકમ
ગઈ છે તો તેને જમાઅત નાથે
અથર એમ યાદ આખું કે કાદે એ

રહી ગઇ હતી. તો જમાઅત સાથે થઇવું નહીં અને સલામ ફેરવ્યા પછી કાંઈ કહે બે રકબતો અંધ. કાંઈ ત્રણ કહે તો ઇમામને જેમ માલમ હોય તેમ અમલ કરે અને ઇમામને સ્ક હોય તો જેના ઉપર ભરોસો હોય તેની વાત પર અમલ કરે અને લોગોને બે એમ સ્ક થાએ કે વીસ થઈ કે અઢાર થઇ તો બે રકબત અલગ અલગ પઢી લે. [આલમગીરી વીગેરે]

ઇફતુ' બયાન.

ખુદાપાકે બેકે ઇદના દીવસ ખુશીના માટે દીધા છે અને તેથીજ એ દીવસોમાં તથા હજીની ઇગ્યારમી અને બારમી અને તેરમી [બે રોને રાખેલા પણ હરામ છે. ખુદાની તરફથી એ દીવસો ઝીયાદતના છે.

ઇદની નમાઝનો વખત સુરજ એક નેઆ ડા] બરાબર સવારે ચઢવાથી શરૂ થાય છે. અવાલ સુધી વખત રહે છે. અવાલ થવાથી ઝ પઢી શકાએ નહીં તેથી સલામ ફેરવ્યા પાં અવાલ થઇ જાયે તો નમાઝ થઇ નહીં રમગનની ઇદમાં વાર કરી પઢવું અને ૧ ઇદમાં જલ્દી કરવું મુ તહબ છે. મુખતાર વીગેરે]

સુસતહબ ચીએ.

ઇદના દીવસે હગમત બનાવવું અને સુસહ કરવું મીસવાક [દાતણ] કરવું સારા લુખડાં [નવા હોય તો નવા નહીં તો જુના] પેહરવા પતર ખુસમો લખાડવી અને ઇદગાહમાં ચાલતાં જવું અને જલ્દીથી જવું અને નમાઝ પેહલાં ૧-૨ અદા કરી દેવું અને ઇદગાહથી ઘેર પાછા દિગાહમાં જતી વખત જે રસનાથી બધાં વગર બીજા રસતાથી જવું અને ઇદની નમાઝ પેહલાં ત્રણ કે પાંચ કે જુરો ખાઇ લેવી અમર કાંઈ મીઠી માવી [શીર ખુરમો વીગેરે] અને ઇદના

દીવસે ખુશી બાહેર કરવી. અને ખેરાત કરવી કે મુખારકખાદી દેવું સુસતહબ છે [કુરે મુખતાર હેલાયા વીગેરે]

ઇદગાહમાં ચાલતાં જવું બેહતર છે અને સવારી પર જવું જાએજ છે અને ખેર આવવી વખતે સવારીમાં આવે તો હરને નથી. [આલમગીરી]

ખાસ લોગોને ઇદની નમાઝ પેહલાં નફલી નમાઝ પઢવું મકરૂહ છે. જેઇએ તેના ઉપર ઇદની નમાઝ વાળ્ય હોય કે નહીં હોય અગર કાંઈ ઓરત ચાસતની નમાઝ પઢતા હોય તો તે પણ ઇદની નમાઝ પછી પઢે અને ઇદની નમાઝ પછી ઇદગાહમાં નફલ પઢવા મકરૂહ છે ઘેરમાં પઢવા જેઇએ અને ચાર રકબતો પઢવી જેઇએ અને આમ લોગો ૬૬ પેહલાં અથવા ઇદગાહમાં નફલ નમાઝ પઢે તો મના નહીં કરવું જેઇએ. [પઢવાદે.] [દુદ્દે મુખતાર વીગેરે]

ઇદની નમાઝ પઢવાની તરફીય

પેહલાં ઇદુલ શીતર અથવા ઇદુલ દોહાની બે રકબતો છાતકખીર સાથે પઢવાની નૈયત કરે અને કાન સુધી હાથ ઉઠાવી સરની તકખીર અલ્લાહો અકબર કહીને હાથ બાંધી લે ફરી સના પઢી ત્રણ વખત તકખીર અલ્લાહો અકબર કહે અને ત્રણ વખત કાનો સુધી હાથ પણ ઉઠાવે. પછી ઇમામ અબીએ અને ખીસમીલાહ પઢી સુરે ફાતેહા અને સાથે બીજી સુરત જેરથી પઢે અને ફૂઝ અને મેજી સીજદા કીધા પછી બીજી રકબતમાં ઇમામ પેહલાં સુરે ફાતેહા અને બીજી સુરત પેહલાં પઢે અને પછી ત્રણ વખત તકખીર અબીએ અકબર કહી દરેક વખત કાન સુધી હાથ ઉઠાવી ચોથી તકખીર કહી રકબતમાં જાએ પેહલી રકબતમાં પેહલી તકખીર કહી હાથ બાંધવા અને સના પઢા પછી બીજી બે તક-

બીરોમાં હાથ કાન સુધી ઊંડામે ત્યારે છુટા રહ્યો અને ચોથી તકબીર કહી હાથ બાંધી બેસું જોઈએ. અને બીજી રકબતમાં બ્યારે છેલ્લાં ત્રણ તકબીર કહે તો તેમાં હાથ છુટા રાખે અને ચોથી તકબીર કરી હાથ ઊઠાવા. વગર રકબમાં જાએ અને એ તકબીર વચ્ચે ત્રણ તકબીર [સુમાનધ્રાહ કહે] પઢે તેટલું થોભવું જોઈએ અને બેન ઇલામાં પેહલી રકબતમાં સુરે જુમાઅ અને બીજી રકબતમાં સુરે મોનાફેકન પઢવું અથવા પેહલી રકબતમાં અબ્બેલી સમાગી નરન અને બીજી રકબતમાં સુરે હલ અતાકા પાવું મુસતહમ છે [દુરરે મુખતાર વીગેરે]

કોઈ આગની પેહલી રકબતમાં ઇમામના તકબીરો ફેહવા પછી સામેલ થાય તો પેહલાં તકબીરો તેને કા લેવી જોઈએ. અને ઇમામ રકુઅમાં મથો મેય તો ઇમામ સાથે રકુઅમાં જાએ અને રકુઅમાં તકબીરો કહી લે પછુ જો એમ સમજે કે કિલા રહી તકબીરો કહીસ તો પછુ ઈમામ સાથે રકુઅ મલસે તો ઊભા રહી તકબીરો કહે પછી રકુઅમાં જાએ. અને કોઈ આદમી ઇમામના રકુઅમાં જવા વખત આવે અને રકુઅમાં સાથે મથો પછુ તકબીરો પુરી ફેહવા પેહલાં ઇમામે રકુઅમાંથી માથું ઊઠાવી લીધું તો તેને બાકી તકબીરો ફેહવાની જરૂરી નથી અને રકુઅમાં તકબીરો કહે તેમાં હાથ ઊઠાવવાનું નથી. [દુરરે મુખતાર વીગેરે]

ઈદની નમાઝ કોઈ ઊઝરથી [સખત વસ્ત્રાહ હોય અથવા આંધ જોયો નહીં અથવા નમાઝ પઢતાં ગવાલ થઈ ગયો] ઈદના દીવસે થઈ નહીં તો બીજો દીવસે પછુ પઢે અને બહારી ઈદની નમાઝ ત્રીજો દીવસે પછુ પઢી સજ્જાએ અને રમજનની ઇલામાં ઇદમાહ જતાં તકબીર ધીમે ફેહતા જવું અને બહારી ઈદમાં જોઆ અવાજથી ફેહતાં જવું અને બહારી ઈદમાં

નમાઝ પેહલાં આવું નહીં જોઈએ [આલમગીરી વીગેરે]

ફીતરાનું અમાન.

ઈદુલ શીતરના દીવસે સુબેહ સારેક પછી ફરેક મુસવમન જે જકાત દેવા લાગેક હોય તેના પર સદક એ શીતર દેવું વાજબ છે તરીકે ઈદની નમાઝ પેહલાં દેવું છે. અગર ઈદ પેહલાં રહી જાએ તો ઇદ પછી પછુ દેવું જોઈએ અગર પેહલાના શીતરા દેવાના બાકી રહી ગયા હોય તે પછુ ઇદ દેવા જોઈએ. [આલમગીરી વીગેરે]

તીરમેઝી સરીફમાં છે કે રસુલુલ્લાહ સ વ્હાહો અલે હે વસલ્લમે એક આદમીને કે માવું કે મકકા [સરીફની મલીઓમા હુક કરી દો કે સદક એ શીતર વાજબ છે.

દેલમીની હદીસ સરીફમાં છે કે ન સુધી સદક એ શીતર અદા નહીં કરે ત્ય સુ રોજ આસમાન અને જમીન વચ્ચે લટ રહે છે.

બાપના ઉપર પોતાના નાના બચ્ચા તરફથી શીતરો આપવો વાજબ છે અને નહીં હોય તો દાદાને દેવું વાજબ છે. બેરીનો તથા મોટી ઉમરના અવલાદના તરફથી શીતરો બાપ કે દાદાને દેવું વાજબ નથી [આલમગીરી વીગેરે]

ફીતરામા શું દેવાએ

શીતરામાં ધર્જ અથવા ધર્જનો આટો અથવા સત્તુ અડધો સાઅ (આસરે પાકું પોણા બસેર) દેવું જોઈએ અને ખજર અથવા મુનકકા અથવા જવ અથવા ન આટો કે સત્તુ એક સાઅ. (આસરે સાડા ત્રણ શેર) દેવું જોઈએ. [આલમગીરી વીગેરે] અને જવથી તેમનો આટો : બેહતર છે. અને તેમની કામન પદ

ભારી છે. પણ મોંઘવારીના વખતમાં ધર્મ કે જવ [કીમત દેવાથી] દેવું બેઠતર છે અને કીમત આપે નો ખરાબ ધર્મ કે જવની નહીં આપે. [દુરરે મુખનાર]

શીનરો દેવામાં અગર ધર્મ કે જવ અથવા મુનકકા કે ખલ્લુર વગર બીજી ચીજો ચોખ્ખા અથવા જવાર અને બીજા અનાજો આપે તો તેની કીમત ઉપરની ચાર ચીજોમાંથી કાઢતી બરાબર થવી જોઈએ. [આલમગીરી વગેરે]

શીનરો ઇંદની પેઢલાં પણ દેવું જોએજ છે પણ બેઠતર એ છે કે ઇંદના દીવસ મુગેહ સાદે પછી અને ઇંદમાહમાં જવા પેઢલાં પે અને જે આદમીને જકાત દઈ શકાયે શીનરો પણ દઈ શકાયે છે અને જેને ત લેવું જોએજ નથી તેને શીરો લેવા જોએજ નથી. [આલમગીરી દુરરે મુખનાર]

એઅતેકાફનુ બચાન

રમજન સરીફના છેલા દાએકામાં એટલે ત્રીસમી રાતથી ઇંદના ચાંદ દેખાએ ત્યાં મસજીદમાં એઅતેકાફ કરવું મુન્નન ન્દા છે. અગર સેહરમાંથી એક પણ િ એઅતેકાફ નહીં બેસે તો સરવેથી ભો થમે [આલમગીરી વગેરે]

ઐહકી સરીફની હદીસમાં છે કે હજરત હિમામ હુસેન રદેવત્લાહો અનહોથી રવામત છે કે હજરત નસીલે મકલુલ સસત્લાહો અલેહે વસત્લામે ફરમાવું જોજે રમજનમાં દસ દીવસનો એઅતેકાફ કીધો તો બે હજ અને ઊમરા કરવા જેવું છે.

ઈબને માજા સરીફની હદીસમાં છે કે ૧૬ કરનાર મુનાહોથી દુર રહે છે. કીઓથી ને એટલો સવાય મળે છે જે બધી નેકીઓ કીધી અને હજરતે એઅતેકાફ કીધો છે.

શુબારી સરીફની હદીસમાં છે કે રસુલુલ્લાહ સસત્લાહો અલેહે વસત્લામે રમજનનાં છેલા દાએકામાં વફાત થતા સુધી એઅતેકાફ કરતા હતા.

મુસલમાન અકલમંદનું મસજીદમાં એ આદત કરવાની નૈયતથી બેસવાને એ અતેકાફ કહે છે.

એઅતેકાફ કરવું મુસલહબ છે અને રમજન સરીફના છેલા દાએકામાં મુન્નન મોઅકસદા છે એઅતેકાફમાં રોજદાર થવું અને મસજીદમાં બેસવું સરત છે. પણ જે કાફ ઓરત એઅતેકાફ કરે તો ધરમાં જ્યાં નમાઝ પઢવાની જગ્યા હોય ત્યાં બેસે અગર જગ્યા મુકરર નહીં હોય તો નમાઝની જગ્યા મુકરર કરીને બેસે [આલમગીરી વગેરે]

એઅતેકાફમાં બેઠા પછી વગર ઉઝરે [પેસાબ પાખાના] મસજીદથી બાહર નીડલી શકાયે નહીં નીડલે તો એઅતેકાફ ટુટી જશે. [હીદાયા]

પેસાબ પાખાના માટે મસજીદના બાહર નીકલી શકાયે તેમજ વળુ અને યુસલ કરવાનું જે મસજીદથી બાહર હોય તો પણ નીકલી શકાયે. અને જુમાની નમાઝ માટે જમઅ મસજીદમાં જઈ શકાયે. અને મીનારા પર જવાનો રસ્તો બાહરથી હોય તો અઝાન દેવા માટે પણ જઈ શકાયે જોએજ છે. [દુરરે મુખનાર વગેરે]

પોતાની જાજફ દુર હોય અને રસતામાં કાઈ દોસ્તના ધરમાં જાજફ છે. તો પણ પોતાના ધરમાં જઈ શકાયે [આલમગીરી]

એઅતેકાફ કરનારને મસજીદમાં ખાવું પીવું અને સુઈ જવું જોએજ છે મસજીદ બાહર કરશે તો એઅતેકાફ ટુટી જશે. [દુરરે મુખનાર વગેરે]

એએનેકાક્રમાં બેસીને જોઈએ કુરઆન શરીફ પઢે અથવા હદીસ શરીફ પઢે. દુરુદ શરીફ પઢે. જોખએ દીનતો ઇલમ પઢાવે. પેશમનરોના અલ્લાહ અયાન કરે અને અવલેલા અલ્લાહના અને સાલેલીન લોગોના હાલાત અયાન કરે તેમજ દીનની વાતો લખી શકે છે. [દુરરે મુખતાર વીગેરે]

એએનેકાક્રમાં ખીમાર પુરતી કરવા જવું કે જનાઝાની તમામ પડવા જવું જાએઝ નથી અને ઓરતને ખોના લેવો કે હાથ લગાડવું અથવા હમખીન રી કરવી એએનેકાક્રમાં હરામ છે અને એએનેકાક્રમાં વેપારી લેણુદેણુ કરવી જાએઝ નથી અગર કાંઈ યીજ લેવા દેવાની મસજીદમાં નહીં હોય તો પોતાની જરૂરત અથવા બગ્યાંઓની જરૂરત માટે કાંઈ યીજ વેચે અથવા રાખે તો જાએઝ છે. [હદાયા વીગેરે]

શખે કદરનું ખવાન

આગળ પોતાનરોની જામનોની જામરો લાંબી હતી. તેથી ખુદાપાકની ઇઆદતો વધારે થતી હતી અને હઝરત રમુલે મકથુલ સલ્લાહો. અલેહે વસલ્લામની જામનોની જામરો નાની અને બેહતર કામત છે તેથી ખુદાપાકે પોતાના હજીએ પાકના તુફેલથી હમારા માટે ખામ છુડગ દીવંમાં અને રાતો ઇનાયત કાંધી કે તેઓમાં જાઆદત કરવાથી નેકીઓ વધી જાએ. ખુદાપાકનો એહસાન છે સામે કદરની કઝીલવા બેહદ આવી છે.

ખુદાપાક ફરમાવે છે કે સખે કદર હઝરત મહીનાથી બેહતર છે એટલે એ રાતમાં કાંઈ ઇઆદત કરે તો હઝરત મહીનની ઇઆદત કરવાથી પણ વધારે સચાખ મળે છે. હમારા માટે ખુદાપાકે કેવી ખુસખબરી અયાન કાંધી છે હઝરત મહથુમે મુખજાની રહમતુલ્લાહે પોતાની કીતાબમાં હદીસ શરીફ લખી છે કે સખે કદરમાં

ખુદાપાક જખરઇલ અલેહીસ સલામને જખીન પર બીનરવા હુકમ ફરમાવે તેમની સાથે સાદરતુલ મુનતહાના સીનેર હઝરત ફર્ગસતાઓ નુરના ઝંડાઓ સાથે બીતરે છે. અને ચાર જગ્યાઓ બૈતુલ્લાહ શરીફ અને નખીએ અકરમ સલ્લાહો અલેહે વસલ્લામના રાગ મુખારક અને બૈતુલ મુકદ્દસ અને તુરમેનાની મસજીદ પાસે ઝંડાઓ ગાડે છે.

ફરી જખરઇલ અલેહીસ સલામના ફેહવાથી તમામ જગ્યા ફેલાઇ જાએ છે દરેક જગ્યા જેમાં મુમલમાન મરદ કે ઓરત રેહના હોય સરવે જગ્યા ફરીક્તાઓ જાએ છે પણ જગ્યામાં કુતરો અથવા સુબર અથવા સંખ અ હરામખોરી કરવાથી જનાખત [ગુસલ] હાલતમાં જે હોય અથવા છખી હેય એ હરામાં ફરીક્તાઓ જના નથી. પછી તે ફે સતાઓ તસખીક અને તકદીસ કે લાએલાહા ઇલ્લાહ કહે છે અને હઝરત ઉમત માટે ખખસીસ માગે છે જ્યારે સથાએ છે તો આસમાન તરફ ગઢે છે.

અને એજ કીતાબમાં છે કે સખે કદર જ્યારે જખરઇલ અલેહીસ સલામ જખીન બીતરે છે તો સ વે મુસલમાનો પર સલ કહે છે અને હાથ મેલવે છે. અને તે નીશાની એ કે બદનના બાત જામા થઇ ન અને દીલ નરમ થઈ જાએ અને આંખોવા આંસુ નીકલે.

સખેકદર કઇ તારીખમાં છે એમાં આલમાઓનો ઇખતેલાફ છે કેટલાક કહે છે કે એકવીસમી રાત છે કેટલાક તેવીસમી કેટલાક ચોવીસમી કેટલાક ઓગણત્રીસમી રાત કે પણ વધારે આલમાઓ સતાવીસમી રાત કે

પણ બેહતર એજ છે કે પુરા રાત સરીફના મહીનામાં ફરે અને ખાસ ફરી

દાઅકામાં તે બહાર ફેરવે એ અલેકાકામાં એ સ-
વામી એ રાવ ' મુ મલી બાએ તેથી એ અલે-
કાકા કરવું' એકાએ.

અને કાએ કદરની રાવમાં આદ દુઆ
પહે. અલેકાકામાં કાલકા અપુવવુત તેની અમુલ
કાવા કાએકા અન્ની [તીરમેઝી સરીદ]

સામે કદરના રાતમાં નમાઝ પાણુ પહે
અને દુઆ પાણુ કરે એક કામે કરે તો
સાર છે.

આદ લેવાનું અયાન

સામાનની ઓગણતીસની તારીખે આદ
એવામાં આવે તો ખીજે દીવમે રેતે રાખે.

તો ત્રીસ દીવસ પુરા કરી રેતે રાખે.
સમગીરી]

કાઈ આદમીએ રમખાન અથવા દંદિના
એથો પાણુ. મારીઅત પ્રમ મુ તેની
તે કમુલ થઈ નહીં તો તે એન નુરતે મા
રાખે અગર કાઇએ રમખાનનો આદ
તો એથો અને તેના હીસાબથી ત્રીસ દીવસ
થમા પાણુ તે વખત વાદલ અથવા ગુમાર
પિધે આદ એવામાં આવે નહીં તે રાવેની
ત પાણુ રાખે રાખે [આલમગીરી]

આસમાન પર વાવલ અથવા ગુમાર
તો રમખાનનો આદ એક મુઅમમાન
[પરહેજગાર] બાલેગ અકલમદના ગવા-
સાખીત થશે.

એકાએ મરદ હોય કે ઓરત અને દંદિના
આદ માટે એ મરદ અથવા એક ન્યાત અને
એ મરદ આદેલ બાલેગના ગવાહી થવી એકાએ.
[દુરરે મુખતાર વીગેરે]

અગર આસમાનનો કીનારો તક હોય
તોનો આદ અથવા દંદિના આદ માટે
ધી મોટી જમાઅત [એથી માલમ

આએ કે આદલા બધાઓ જુદક એથો નહીં]
ગવાહી નહીં આપે ત્યાં સુધી કાબીત નહીં
થાએ [દુરરે મુખતાર વીગેરે]

આદના માટે ગવાહી મુસલમાન મરદ અને
ઓરત વીંમ જે ઉપર અયાન થયું એવી
રીતેજ આદ સાખીત થશે આદ વીંમ કાદના
કાગળ અથવા તાર અથવા જતનીઆ [પયાગ]
વીગેરેથા આદ સાયાત થઈ નહીં

એક જગાપર આદ એવામાં આવે અને
બીજી જગાપર જ્યાં આદ એવામાં નાં આવુ
હોય ત્યાં આદ જનતાર ગવાહી આપે અથવા
ત્યાના કાળના પુરમી ગવાહી આપે અથવા
વંડુ જમાઅતો આવીને ખમર આપે કે
કલાખીજ જગ્યા ચદ થયો છે અને ત્યાના
લોગોએ તે જગ્યા છે તો ઉપતી ગવાહી
થરાથી ગાંજ જગ્યા પાળ આદ સાખીત થશે.
[દુરરે મુખતાર]

સમ ઇદના રેગ

સવાનના મીનામા છે ત્રીસ પ્રદ પછી
રોગ રામ છે જંત સમ દંદના રોગ લાગ
કહે છે તેની હદીસ સરીકમાં બહુજ કઝાત
આવી છે

તેસ ન સરીકની હદીમમાં છે કે રસુલુદ
સવદલાહો અનહે વસતમે ફરમાનુ જણે , ન
ગીતર પન્ની ડા રોગ રાખ્યા તેજુ પુરા સ ના
રોગ રાખ્યા

તીમરાની અવસત સરીકમાં છે કે જણે
રમખાનના રોગ રાખ્યા ફરી તેના પછી કા
દીવસ સવવમા રાખ્યા તો ગુનાહોથી એવો
નીકલી ગયો જેવુ આજ માન પેટથી પેદા થા.

સવાનના છે રોગ સાધે રાખવા પાળ
જાએક છે તેમજ પુરા મહીનાનાં છુટા છુટા
પાળ જાએક છે.

